N°. 184.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

WOENSDAG 28 DECEMBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:
JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.**
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . *f* [illegible]
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . [illegible]

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement *f* 60, Ned. Cour.

De taak der Constitutionnele partij.

Het vaderland heeft, onder den zegen en den bijstand der Voorzienigheid, het te danken aan de volharding en de vaderlandsliefde der Constitutionnele partij, dat, sedert de laatste jaren, het Buitenland met bewondering, soms met zekere afgunst, op dit kleine, maar gezegende plekje gronds nederzag, waar het goeds van het heden tot stand gebragt evenaarde het groote, in vroegeren luister gesticht.

De politieke vrijheid, de hervorming onzer staatsinstellingen, de *grondwetsherziening*, welke niet slechts den zwaargedrukten burger een billijk aandeel gaf in het bestuur zijns lands, maar ook familie-regering den kop indrukte en aan schromelijke en tallooze misbruiken een einde maakte: zij was de vrucht van een veeljarigen, met onverzettelijken moed gestreden strijd door de Constitutionnele partij.

De orde, de regelmaat, de bloei onzer finantiën, waarvan het gevolg is geweest, dat overschotten in de plaats-traden van soms raadselachtige te korten, die het thans mogelijk maakt, dat aan *vermindering* van lasten *kan* en *moet* worden gedacht: ziedaar de tweede groote vrucht van het streven der Constitutionnele partij.

De vervulling eener derde, niet minder grootsche taak wacht thans diezelfde partij: zij bestaat in *de hervorming van ons belastingstelsel.*

Ons belastingstelsel is verouderd, past niet meer bij den toestand der maatschappij; het drukt ongelijk en werkt alzoo onregtvaardig; draagt er veel toe bij, dat de *middenstand*, die kern van elke Natie, steeds meer en meer tot *armoede* wegzinkt; het ontzenuwt het *volk*; maakt het onzelfstandig en moedeloos.

Ons belastingsstelsel moet dus in dien zin worden hervormd, dat, naar gelang der omstandigheden, de nijverheid van lieverlede met de knellende banden, die haar drukken, worde vrijgemaakt; dat de accijnsen van lieverlede wegvallen van de eerste levensbehoeften, opdat het volk zich gezond en krachtig kunne voeden; opdat het toekomend geslacht waardige afstammeling zij van die mannen, vol energie, levenskracht en ontwikkelingsgeest, die wij — en de geheele wereld met ons — met eerbied als onze voorvaderen in 's lands historie zien afgeschetst.

De taak der Constitutionnele partij is thans, vergelijkenderwijs, wat de taak der *League* in Engeland is geweest. De eerste stap, die op dezen weg is beproefd, werd wel tegengehouden door eene Kamer, die niets aannemen *kan* of *wil* van 't geen van de Constitutionnele partij komt; maar de eerste slag is geleverd en, ofschoon door de overmagt overstemd, is de overwinning *volkomen* geweest.

Dat de Constitutionnele partij dus den weg, door haar ingeslagen, met moed blijve bewandelen. In het doel zelf, dat zij beoogt, vindt zij kracht, steun en voldoening in overvloed, om haar voor geen beletsel, voor geen struikelblok vervaard te maken. Ons belastingstelsel moet niet opgelapt worden; moet — voor den schijn — geenerlei wijziging ondergaan. De *hervorming* geschiede wel van lieverlede; maar zij worde aangevangen, voortgezet en volbragt *volledig en stelselmatig.*

Tot de bereiking van *dat* doel worden niet alleen geduld en ijver geëischt, maar ook en bovenal *eensgezindheid* en eene *eendragtige zamenwerking.* Ieder, die deze hervorming wil, drage daartoe bij, door in zijnen kring de gezonde begrippen eener wijze staathuishoudkunde te doen indringen en door, ten beste van het *algemeene* doel, iets van zijne eigene begrippen los te laten. Wanneer ieder hetgeen hij 't meest dringend acht het *eerst* hervormd wil zien: men wordt verdeeld; veel wordt er dan beproefd, maar niets tot stand gebragt. Er zij eene *leiding;* er zij een *stelsel*, waarnaar het doel zal bereikt worden, en de uitslag kan niet twijfelachtig zijn.

Dat alle constitutionnelen in den lande zich dan ook vereenigen tot dit doel; dat ieder, naar zijn vermogen, de overtuiging doe zegevieren, dat *de hervorming van ons belastingstelsel* noodzakelijk is, om van het Nederlandsche volk een krachtig volk te maken; om het op te heffen uit den druk, waaronder het gebukt gaat; om als een der krachtigste middelen tegen de zorgbarende toeneming der armoede werkzaam te zijn.

Aldus gesteund en geholpen, kan het niet missen of de vertegenwoordigers des volks, die hetzelfde doel beoogen, zullen de grootsche taak, voor hen weggelegd, eervol vervullen, en aan de kroon, die het hoofd der constitutionnele partij versiert, zal een nieuwe lauwer gehecht worden door de overwinning van de wetenschap boven eigenbelang en bekrompen inzigt.

De Minister van Finantiën (de heer VAN DOORN) heeft zich veroorloofd, het *grondwettig* voorstel van negen vertegenwoordigers des volks te noemen: »*eene* »*bespotting der Natie, die hoogstens verdient te worden* »*begraven in het stof der vergetelheid.* (*)

Bijkans duiden *wij* deze uitdrukking en zoo vele anderen meer, den tegenwoordigen Minister van Finantiën niet euvel.

Waar een Minister, bij een finantieel en staathuishoudkundig vraagstuk als het *voorstel der negen leden*, zoo volslagen gemis bekend stelt aan eenige kennis van de eerste beginselen der staathuishoudkundige wetenschap, aan eenige vertrouwde kennis met den toestand van 's lands finantiën — zoodat zelfs de *Staats-Courant* van den volgenden dag logenstraft, wat de Minister van Finantiën den vorigen schijnt te hebben willen betoogen — dáár mag men het niet zoo euvel duiden, wanneer men door bitterheid van taal, de schraalheid van betoog en kennis tracht te vergoeden.

Nogtans: zoodanige uitdrukkingen, die de waardigheid aanranden van de onschendbare vertegenwoordigers der Natie, die niet de *dienaren* der Ministers, maar hunne *beoordeelaars* zijn, werden euvel opgenomen, en men heeft er, met al de energie, die regt en gekrenkt gevoel geven, tegen geprotesteerd. Zie hier de woorden van den heer L. D. STORM.

»Ik kom tot twee der Ministers, die gisteren het woord voerden, en waarvan de een ons voorstel noemde *eene bespotting der natie, die hoogstens verdient te worden begraven in het stof der vergetelheid*, en waarvan de andere de *eerlijkheid* onzer inzigten heeft durven in twijfel trekken. Hoe! is het niet ongehoord, dat Ministers des Konings op die wijze de inzigten van negen leden der Volksvertegenwoordiging durven beschimpen? Ik geloof, dat zulke woorden door ieder lid, van welke politieke zienswijze dan ook, *zullen worden gelaakt*, ALS NEDERLANDSCHE MINISTERS ONWAARDIG. Ik zal mij vergenoegen er tegen te *protesteren.*»

Allerzonderlingst was de wijze, waarop de Minister van Finantiën trachtte zich te regtvaardigen. Gedachtig aan *Utrecht*, den zetel van *de Nederlander*, deed *hij* zich plotseling voor als »aangevallene», en vergat, dat *hij* het was geweest, die het waardig protest had *uitgelokt.*

»Maar, wanneer de afgevaardigde het regt heeft om daar anders over te denken, om zich in een anderen zin te verklaren, en zijne meening te verdedigen, en om aan zijne tegenstanders te zeggen: »gij dwaalt!» wie geeft hem het regt, om hier aan 's Konings Ministers te zeggen, dat zij *onwaardige* Nederlandsche Ministers zouden zijn! En waar zou het heen, Mijne Heeren, met de waardigheid, die in deze Vergadering moet gehandhaafd blijven, wanneer ik uit soortgelijke woorden het regt ontleende om te vragen: kan die afgevaardigde genoemd worden een waardig afgevaardigde van het Nederlandsche Volk! Ik doe de vraag niet; maar ik beweer, dat, wanneer de afgevaardigde zich zóó jegens ons mag uitlaten, het ons vrij zou staan, om deze vraag in het midden te brengen.»

Wat aan de kracht van het betoog ontbrak, scheen, naar de meening des Ministers van Finantiën, aangevuld te moeten worden door *eenige vuistslagen*, die de *Echo Universel* aan »*querelles de cabaret*» deden denken.

Ook door het constateren van dit *feit*, meenen wij aan den wensch van *de Nederlander* te voldoen, »*dat de Natie wete wie gelijk heeft.*»

Het stelsel van *inquisitie* werd door de Tweede Kamer zeer ver gedreven. De heer GROEN vervulde daarbij, ondanks zijn afkeer van auto-da-fé's, de rol van groot-inquisiteur.

Zie hier het waardige antwoord van den heer THORBECKE:

»Andere redenaars zijn op dergelijke inquisitie regtstreeks uitgegaan, zoo als de spreker uit de residentie (de heer Groen van Prinsterer). Die spreker heeft ons gisteren gezegd: »wel, wij zullen uwe personen onderzoeken, ook zonder verlof.» Mijnheer de Voorzitter, ik weet geen preventief middel, om, wanneer iemand zich iets, dat mij onbetamelijk voorkomt, hier veroorlooft, dat te beletten. Maar is zoodanige inquisitie behoorlijk? Ik zal slechts op een gevolg wijzen, op de wederkeerigheid. Hoe, wanneer wij daartoe komen, hier in het Parlement, van beide zijden, niet te strijden met redenen, maar met vermoedens ten aanzien van de persoonlijke bedoelingen van hen, die het woord voeren? Blijkt niet uit dat onvermijdelijke gevolg, dat de weg van dergelijke discussie van den beginne af moet gesloten blijven?

»Dezelfde spreker uit de residentie heeft, niet enkel ten aanzien van de voorstellers in het algemeen, maar ten aanzien van den vorigen Minister van Binnenlandsche Zaken beweerd: »het is te doen om het verlorene, om populariteit te herwinnen.» Mijnheer de Voorzitter, ik kan dergelijke woorden hooren met de uiterste gelatenheid, omdat het karakter van mijn geheel publiek leven bewijst, dat ik niet alleen naar volksgunst, zoo min als naar vorstengunst ooit heb getracht; maar dat ik steeds, om waarheid en regt staande te houden, impopulariteit heb getrotseerd. Ik, voor mij, kan dergelijke woorden laten voorbijgaan. Ik kan mij vergenoegen te zeggen: eene onjuiste, eene onregtvaardige beschuldiging stelt alleen hem ten toon, die ze in het midden brengt. Maar ik vraag, of zulke betichting met de voorwaarde eener parlementaire discussie overeenkomstig is? Niet ieder zal met die kalmte antwoorden, waarmede *ik* altijd gaarne antwoord, en in dit geval vooral antwoorden kan.»

Geene enkele bittere uitdrukking.

Slechts een beroep op de Kamer zelve, aan wie de parlementaire redenaar billijkheid van oordeel blijft toekennen!

Slechts eene *vraag*, waarop *de Natie* het antwoord zal geven.

Zie hier, op wat wijs de heer THORBECKE de taak der oppositie in een constitutionnelen staat heeft geschetst.

»Mijnheer de Voorzitter! ik vraag, welke is de taak eener oppositie tegenover de Regering? Welke die eener Regering tegenover de oppositie?

»Moet de Regering hetgeen van de oppositie komt, afwijzen *omdat* het van de oppositie komt?

»Zoo ja, dan moet de oppositie tot geen enkelen maatregel die van de Regering komt, immer medewerken. Dan is partijschap het hoofdbeginsel aller regering. Dat *wij* dit niet willen, hebben wij getoond.

»Mijne Heeren, laten wij aan eene zoo ellendige, het gezond verstand der Natie beleedigende twistzucht niet toegeven. De rigtingen, de stelsels kunnen tegen elkander overstaan; maar dit mag noch de Regering, noch de oppositie beletten, elkanders voorstellen, die op zich zelven aannemelijk zijn, aan te nemen en goed te keuren.

»Zien wij wat in een naburig land, dat ons dikwerf treurige voorbeelden van politieken tweespalt gaf, gebeurt. Daar drukt eene plotselinge duurte der brandstoffen de bevolking en de nijverheid. Wat geschiedt? Zij, die het Ministerie gemeenlijk ondersteunen, stellen hun partijkarakter ter zijde, om zich met de oppositie, die onverwijlde voorziening vraagt, te vereenigen. Het Ministerie heeft bezwaar; het belooft evenwel een ontwerp, dat reeds den volgenden dag inkomt, ten einde het ook nog vóór het slot van dit jaar tot wet kunne worden verheven.»

(*) Het *Bijblad* geeft NU wel eene, eenigzins andere lezing; maar de antwoorden op dezen onparlementairen uitval, die *toen* ook niet weêrsproken werden, bewijzen dat *gezegd* is, wat de heer STORM beantwoordde. Wij herinneren hier onze woorden van 23 December: »Vele uitdrukkingen zijn gehoord, die, wan- »neer zij — gelijk de Natie regt heeft te eischen — *getrouw* »worden geboekstaafd, de annalen van het Nederlandsche Par- »lement zullen ontsieren».

De heer VAN RAPPARD heeft geen woord, bij de discussiën over het voorstel gezegd, of het wordt op de meest evidente wijze gelogenstraft.

Wij hebben nog menig woord over, om den heer VAN RAPPARD, ontdaan van de zoogenaamde *prestige*, die hem omgeeft, te doen kennen.

Zie hier, voor dit maal, eene onderteekende tegenspraak, van weder een ander beweren van den ex-minister van financiën, en van den president van het geregtshof in Gelderland:

De heer VAN RAPPARD heeft, in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 17 dezer (zie *Bijblad*, bladz. 479), letterlijk het volgende gezegd:

„Doch één middel bestaat, afhankelijk van elk Nederlander, en „dat middel wenschte ik ook, dat door de twee eerste sprekers (uit „Groningen en Overijssel), die aan de discussie hebben deelge„nomen en die ons zoo krachtig de belangen van de arbeidende „klasse hebben aanbevolen, moge worde behartigd; dat zij na„melijk de fabriekanten en landbouwers in hunne provincie trach„ten te bewegen, om de dagloonen te verhoogen; *vooral dat zij* „*geen Pruissisch geld gaan inwisselen, om daarmede hunne arbei*„*ders te betalen, en op die wijze het zuur verdiende brood aan* „*de daglooners te* ONTSTELEN."

Wij zijn fabrijkanten en betalen onze werklieden in Pruissisch geld; wij behooren dus ook tot die klasse van menschen, die de heer VAN RAPPARD heeft bedoeld.

Waar in het publiek ligtvaardig een geheele stand in de maatschappij wordt betigt van eene der grootste misdaden door een volksvertegenwoordiger, door een staatsman, die zelfs eens met het beheer van het departement van financiën belast was; waar in 's lands vergaderzaal, ten aanhoore van het geheele Nederlandsche volk, woorden zijn gesproken niet alleen onedel, maar hoogst onverstandig, omdat zij ontevredenheid bij de fabriekarbeiders in Overijssel zouden kunnen te weeg brengen, daar heeft de beschuldigde regt, de beschuldiger te vragen, op welken redelijken grond de zware beschuldiging steunt. Want de heer VAN RAPPARD, die bekend staat alf kundig regtsgeleerde, zal toch wel niet willen beweren, dat het inwisselen van Pruissisch geld en het uitbetalen daarvan, op zich zelve misdadig is.

Het is dan ook de bedoeling van dit schrijven, den heer VAN RAPPARD uit te noodigen, om, of gronden aan te voeren, die de beschuldiging tegen ons en anderen inbragt, kunnen wettigen, of de verklaring af te leggen, dat hij zich grovelijk heeft vergist.

De heer VAN RAPPARD had behooren te onderzoeken, alvorens hij beoordeelde, waardoor de prijs van het arbeidsloon ontstaat, en hij zou tot de slotsom gekomen zijn, dat het loon niet willekeurig door den een of anderen fabriekant vastgesteld, maar door de vraag naar en aanbod van werk geregeld wordt; hij zou hebben kunnen vernemen, dat, bepaaldelijk in Overijssel, de concurrentie onder een groot getal fabriekanten voldoende is, om het arbeidsloon zooveel te doen gelden als het waard is, en dat het der helft der arbeider wel onverschillig zal zijn, of men hem met Nederlandsche guldens, dan wel met Pruissische daalders, vijf-franc-stukken, of andere vreemde muntspeciën betaalt.

De heer VAN RAPPARD gelieve het arbeidsloon, dat in zijne provincie door fabriekanten aan de werklieden betaald wordt in *Nederlandsch Geld*, te vergelijken met hetgeen voor hetzelfde werk in Overijssel betaald wordt in *Pruissisch Geld*, en hij zal worden overtuigd, dat de wever, die in Pruissisch geld wordt betaald, niet de slechtste rekening maakt.

Heeft het niet den schijn, alsof de heer VAN RAPPARD zich *populair* wil maken bij onze arbeiders? welken schijn *hij* vooral had behooren te vermijden, omdat hij gemeend heeft de tegen voorstellers van het ontwerp, toen in beraadslaging, van het najagen van *populariteit* te moeten verdenken.

De heer VAN RAPPARD had beter gedaan een middel aan de hand te geven, om het Pruissisch geld, dat, naar zijne meening, zooveel dieven maakt, en zooveel onheil te weeg brengt, uit dit land te weren, dan om ligtzinnig, zonder eenigen den minsten grond, ons en anderen van eene zoo zware misdaad te betichten.

G. T. STORK,
H. P. GELDERMAN,
J. E. STORK.

Oldenzaal,
24 December 1853.

Nederlanderachtigheden.

Na de parlements-debatten voor eenigen tijd zijn gesloten, treden wij met verdubbelden ijver, in het strijdperk tegen de anti-revolutie.

Daartoe behoeven wij noch vrijstelling van een „*code pénal*", noch wegdenking van eene „wet op de vrijheid van drukpers". Dit zijn, naar het schijnt, de onontbeerlijke voorwaarden geworden, om hen, die zich noemen „de mannen van de *orde*", tot bestrijding in staat te stellen.

Indien *wij* iets te wenschen hadden, het zou zijn: „O dat de anti-revolutie eenmaal met verguizen, met „miskennen, met verdraaijen van de waarheid ophield; „dat zij eenmaal kon goedvinden, met open vizier, met „ridderlijke wapenen het tournooi in te treden; dat zij „eenmaal besluiten kon, den dolk des sluipmoordenaars „te verbreken."

De Nederlander legt echter, in de laatste dagen, geene groote geneigdheid aan den dag, om dien wensch te verwezenlijken.

Wij hebben, bij het uiten van dien wensch, trouwens over het hoofd gezien, dat wij dan van de anti-revolutie eischen, dat zij haar „*hoofdbeginsel*" opgeve.

De Nederlander stelt er prijs op, dat de discussie over het Voorstel der Negen leden, in de drukpers geopend blijve.

Hij wenscht „*dat de natie wete*, WIE *gelijk heeft*."

Voor zooveel *de Grondwet* betreft, zal aan dat dubbele verlangen ruimschoots worden voldaan.

Niet één argument *tegen* het Voorstel hebben wij plan ter zijde te laten liggen; het kleinste evenmin als het grootste.

Wij maken op de gewone deugd van *de Nederlander* staat, om ons aan te wijzen, in welk opzigt wij daarbij in gebreke zullen blijven.

De Natie *zal* weten wie gelijk heeft. Trouwens, de Natie zelve — wij hebben er een vol vertrouwen op — weet het nu reeds, en zal dat nu doen *blijken*.

Na al hetgeen de heer GROEN aan de constitutionnele partij steeds heeft geweten en nog toedicht, durft die heer nog spreken van „verguizing", die zijne partij te beurt valt!

Zijne partij: het ongeluk van ons dierbaar Vaderland. Zijne partij, die op het godsdienstig en op het politiek gebied het twistvuur aanstookt en, door middel van hare woelingen, de ingewanden onzer Maatschappij van een scheurt. Zijne partij, die, kwam ze eenmaal aan het roer van den Staat, *Nederland* uit de rij der zelfstandige volken zou doen verdwijnen!

Ook *dit* behoort tot de kenmerken der anti-revolutionnaire leer. Men schroomt niet op allerhande wijs, nu eens openlijk dan weder bedektelijk, de tegenpartij te smaden en te verguizen; en riposteert men, alleen voor zooveel zelfverdediging noodzakelijk maakt, dan *beklaagt* men zich, en dan doet men zich, als onnoozel en schuldeloos, voor als *martelaar*.

Hebben de heer GROEN en *de Nederlander* nooit de „*Barbier de Séville*" gezien?

De Nederlander wil het gewigt, dat de heer GROEN zelf — gewis ondanks zich zelven — aan den invloed hecht, dien *de Grondwet* oefent op de openbare meening, (niet om haar zelve; maar om de beginselen, die zij voorstaat), door eene „aardigheid" verzwakken. Hij zegt:

„*De Grondwet* beweert, dat ze, nu men in de Tweede Kamer op haar wijst, bijkans tot zelfverheffing geneigd wordt.

„Inderdaad? dit zou eene eerzucht zijn, aan die van Herostratus niet ongelijk, toen hij den tempel te Efeze, alleen om zich een naam te maken, in brand stak."

Wij meenen, dat „*de Grondwet*", ook om de gelukkige uitkomsten, die haren arbeid bekroonen, — meer gelijk is aan hem, die zich ten taak had gesteld, de Augias-stallen te zuiveren, en de hydra van Lerna te verpletteren.

In N°. 1076 zegt *de Nederlander* het volgende:

„Wij zullen niet ontkennen, dat, in de langdurige en levendige beraadslaging over het Voorstel, van beide kanten uitdrukkingen, *die we niet kunnen prijzen*, gebruikt zijn."

In deze regelen ligt eene *bekentenis van schuld* en eene *nederlanderigheid*: d. i. eene *onwaarheid*.

De *bekentenis van schuld*. Dat de bestrijders van het voorstel, en daarbij de heeren GROEN en VAN DER BRUGGHEN boven aan, de parlementaire discussien, uit onmagt van gezonde argumenten, in hetgeen we liefst niet qualificeren, hebben doen ontaarden.

De *nederlanderachtigheid*. Dat geen der voorstellers zich eene enkele harde of ongepaste uitdrukking heeft veroorloofd, die niet ten scherpste was *uitgelokt* door den aanval.

De Nederlander noemt „*verachtelijk*" het oordeel, dat de heer SLOET TOT OLDHUIS heeft uitgesproken over de drijfveren van de April-beweging; en tot het bewijs daarvoor werden de volgende zinsneden geciteerd:

„De questiën van de maag worden gemakkelijker begrepen dan de questiën van het hart, als men daaronder althans, met den afgevaardigde uit Friesland (den heer Dirks), verstaan moet de vraag, in hoeverre de Grondwet toeliet, dat het Roomsch-kerkgenootschap zich zelf organiseerde met of zonder overleg met de Regering. *Er zijn toch personen geweest, die gemeend hebben, dat dit geene questie van de maag of van het hart, maar wel van de galblaas en van den onderbuik is geweest.*"

Het is zonderling, dat *de Nederlander*, die steeds naar „geheime bedoelingen" inquireert, steeds „gelet" wil hebben op den „*zin*" en op den „*geest*", nu — toevallig niet waar? — alleen let op de *letter*.

Zou *de Nederlander* inderdaad niet weten, wat de heer SLOET met deze woorden heeft gemeend?

Wij zullen het hem duidelijk maken.

De heer SLOET wilde te kennen geven, dat de „April-beweging" vermomd was in een „*godsdienstigen mantel*", maar dat zij eigenlijk was opgedreven:

door nijd en wangunst;

door afkeer tegen de waarachtige uitvoering van de Grondwet, in den zin, waarin die is tot stand gebragt;

door persoonlijke veete;

door de zucht, van de eene zijde (anti-revolutionnair,) om in troebel water te visschen; van de andere zijde (reactionnair), om de gezegende „groote-heeren-en-familie-regering" terug te erlangen.

Dat was de werking van de *galblaas* en van den *onderbuik*.

Buitenland.

ENGELAND.

Het ministerie heeft zich tot dusver niet kunnen herstellen van den schok, dien de aftreding van lord Palmerston daaraan heeft toegebragt. De moeijelijkheid, om een plaatsvervanger voor hem te vinden, doet de hoop koesteren, dat men er in zal slagen, om lord Palmerston te bewegen zijne portefeuille weder te aanvaarden. De *Daily-News* zegt zelfs, dat Lord Clarendon het voornemen zoude hebben geopenbaard, om zijn ambt neder te leggen, indien Lord Palmerston niet in het kabinet terug keerd.

(Volgens telegraphisch berigt van den 26 uit Londen, zou na van weêrszijden gegeven ophelderingen ten aanzien van de wet nopens het kiesregt, lord Palmerston weder in het kabinet treden als Minister van binnenlandsche zaken. — Zou die terugtreding ook het gevolg kunnen zijn van de aanneming eener krachtiger staatkunde naar buiten, waarvan de vorige berigten gewagen?)

— Volgens berigten uit onze Oost-Indische bezittingen heerschte in Pegu rust en begonnen de vijandelijke benden zich te verstrooijen; er heerschte ook geen hongersnood meer. De krijgsmagt van Peshawur is versterkt. Uit China had men vernomen, dat de opstandelingen Shanghai bezet hielden; doch dat hun bij Amay eene nederlaag door de keizerlijke troepen was toegebragt.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* bevat het besluit tot benoeming van den maarschalk St. Arnaud tot grootkruis van het legioen van eer.

— De verkiezing van den heer Elie de Beaumont tot permanenten Secretaris der akademie van wetenschappen is goedgekeurd; zoodat die heer den zetel zal innemen, welken de heer F. Arago gedurende 25 jaren met zooveel roem heeft bekleed.

Het regeringsblad behelst een vergelijkenden staat van den in- en uitvoer gedurende November en de elf eerste maanden van 1853, 1852, en 1851. De [illegible] aanwas voor het jaar 1853. De geinde regten [illegible] bedragen in dit jaar 12,133,961 frs. in 1852 slechts 10,944,4[illegible] frs. en in 1851, 9,191,761 frs. gedurende de elf eerste maanden van 1853 bedroegen zij 128,555,300 frs. in 1852, 126,354,277 frs. en in 1851 107.429,450. Deze aanwas is voornamelijk veroorzaakt door den meerderen aanvoer van granen.

ZWITSERLAND.

Het verduisteren van staatsgelden door beambten neemt hier te lande op eene onrustbarende wijze toe. Zoo zijn in Baselland achtervolgens de secretaris van politie, de luitenant van politie, de oorlogs-commissaris, de opziger van het tuchthuis enz. te dier zake geregtelijk vervolgd.

OOSTENRIJK.

De Keizer is den 21 dezer in welstand te Munchen aangekomen.

— Onze half officiële bladen zien in de medewerking van de twee Duitsche groote magten ten behoeve der regeling van de Oostersche zaak, alleen een waarborg, dat tot het uiterste de vrede zal worden behouden; dat Rusland zal gedrongen zijn bij zijne voorwaarden van vrede te volharden, en dat Turkije door de kracht der omstandigheden zelve genoodzaakt zal zijn die, wat vroeger of later, aan te nemen.

SARDINIE.

De uitslag van de verkiezingen op het eiland Sardinië is niet zeer welkom aan het ministerie; de uiterste linkerzijde heeft daarbij veel de overhand gehouden. Men voorspelt dan ook, dat de meerderheid in de Kamer tusschen de gematigde en meer vooruitschrijdende liberalen zal zweven.

TURKIJE.

De *Times* zegt, ten slotte van een betoog over de nederlaag der Turken in de zwarte zee, dat die aanleiding heeft gegeven tot het nemen van bepaalde maatregelen en vooral het overeenkomen van de verbonden mogendheden over de gedragslijn, die hunne gezanten en vlootvoogden, bij alle mogelijke omstandigheden te volgen hebben. De nederlaag bij Sinope is toch voor een gedeelte te wijten aan de onzekerheid deswege, zoodat beurtelings de Fransche en Britsche bevelhebbers op het inzeilen in de zwarte zee hadden aangedrongen. De *Times* verzekert dat de zamenstemming tusschen de Fransche en Britsche regering nooit zoo innig is geweest als thans, nu het op voorschrijven van die maatregeleu aankwam, welke des noods in de zwarte zee zullen worden genomen.

De aandacht wordt eenigermate van de Oostersche

zaak en al hare mogelijke gevolgen afgetrokken door de tijding, dat de Russen ook aan de zijde van Britsch-Indie vijandelijkheden begonnen zijn, hetgeen aan velen vreemd voorkomt, en niet ten onregte, zoolang althans nadere bijzonderheden den juisten gang van zaken niet zal hebben doen kennen. De Russen hebben namelijk een aanval tegen Khiwa gedaan en die stad ingenomen. Men weet, dat Khiwa de hoofdstad is van den staat van dien naam, die een deel uitmaakt van het onafhankelijk Tartarije, grenzende ten noorden aan Turkistan, ten Oosten aan China, ten Zuiden aan Indostan en Afghanistan en ten Westen aan Perzie en de Caspische Zee. Door hare geographische ligging is Khiwa dus niet slechts de belangrijkste stad van geheel Tartarije, maar tevens den regtstreekschen weg, die het Russische leger naar de Indiën voeren kan. Gelijk van zelf spreekt, zal deze tijding den diepsten indruk in Engeland maken. Reeds zijn de Engelschen naar de grenzen van Afghanistan, te Peschawer getrokken, om er verdedigingswerken op te rigten, ten einde het doortrekken van den pas Cohat aan vijandelijke troepen te beletten; wanneer de Russen werkelijk in de Indiën zouden willen doordringen, zoude het alleen door genoemde pas kunnen geschieden.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

In het IV hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1853 is ten gevolge van eene ingeslopen en onopgemerkt gebleven schrijffeil, voor het 23ste art. (Abonnementen voor schijfloonen, en kleine onkosten der besturen over de huizen van arrest en de huizen van burgerlijke en militaire verzekering, mitsgaders voor de kosten der vergaderingen van de Commissiën van administratie over de zeven strafgevangenissen, en voor schrijfloonen van het thesaurierschap bij dezelve) eene som uitgetrokken van ƒ 10.100

Volgens den uitgewerkten en toelichtenden staat bij het ontwerp der begrooting overgelegd, is, in overeenstemming met de werkelijk te doene uitgaven, voor gemeld artikel eene som benoodigd van ƒ 12, 652, en het eindcijfer zoowel der afdeeling als van het hoofdstuk zelf, toont aan, dat het daarin insgelijks tot het zelfde bedrag begrepen is. Om in dit verschil nu te voorzien heeft de Regering een wetsontwerp ingediend, tot verhooging der som tot ƒ 12,652.

Het bestaande verschil zal door de voorgestelde wijziging worden weggenomen, terwijl die wijziging zal kunnen worden bewerkstelligd zonder dat zij met eenige verhooging der bedoelde eindcijfers zal behoeven gepaard te gaan.

's Gravenhage, 27 December.

Z. M. heeft benoemd tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Maastricht, mr. H. F. T. van Schaeck, thans kantonregter te Weert.

Z. M. heeft benoemd bij het wapen der artillerie: bij den staf van het wapen, tot directeur der artillerie-stapel en constructie-magazijnen, den luitenant-kolonel G. T. van Meurs, Zr. Ms. adjudant in buitengewonen dienst, thans inspecteur der draagbare wapenen; tot inspecteur der draagbare wapenen, den majoor H. A. Gobius, van het 1ste regement vesting-artillerie; tot majoor, den kapitein A. P. Carré, magazijnmeester der artillerie van de 1ste klasse te Delft; tot magazijnmeester der artillerie van de 2de klasse, den 1sten luitenant N. van der Horst, magazijnmeester der artillerie van het Departement van Oorlog: bij het regement veldartille, tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant G. J. Maris, van het regement rijdende artillerie; tot 1sten luitenant (naar ouderdom van rang), den 2den luitenant jhr. C. O. A. ridder van Rappard, van het corps; bij het 1ste regement vesting-artillerie, tot majoor den kapitein der 1ste klasse C. König, van het 2de regement vesting-artillerie; tot 1sten luitenant (naar ouderdom van rang), den 2den luitenant O. M. Collard, van het corps.

[illegible] heeft ter kennis gebragt, dat bij de Wet van 23 December 1853 (Staatsblad n°. 138), met 1 Januarij 1864 zijn aflosbaar gesteld alle Obligatien gesproten uit de, krachtens de Wet van 22 Maart 1839 [Staatsblad n°. 7], tot een gezamenlijk bedrag van ƒ 8,000,000 gedane geldleeningen voor de kosten der Bedijking en Droogmaking van het Haarlemmer-meer, en dat mitsdien de Rente dier Leeningen, in geen geval, verder dan tot den Verschijndag van 1°. Januarij 1854 kan worden goedgedaan.

De aflossing zal, zoo in het algemeen als voor de Provincie Noordholland in het bijzonder plaats hebben ten kantore van den Betaalmeester te Amsterdam, tegen intrekking der Obligatien aan de keerzijde voor voldaan geteekend, en voorzien van alle daarbij behoorende Coupons, waarvan de eerste verschijnt op 1°. Julij 1854; terwijl ook, indien dit verlangd wordt, gelijke aflossing zal kunnen geschieden ten Kantore van de Betaalmeesters in de Hoofdplaatsen der overige Provincien en van dien te Rotterdam; doch alleen voor die Obligatien van welker Nommers daartoe vóór of op Donderdag den 29 dezer maand, door de houders expresselijk aan deze Betaalmeesters opgave zal zijn gedaan.

De Min. van Fin. heeft bekend gemaakt: 1o. Dat te rekenen van 1 Januarij de brieven bestemd voor Napels en Sicilie, welke over Frankrijk loopen, naar verkiezing geheel ongefrankeerd verzonden, of ook wel tot aan de plaats van bestemming gefrankeerd kunnen worden, even gelijk dit bepaald is omtrent de brieven naar hetzelfde Rijk waarvan de verzending over Duitschland geschiedt. De verzending over Frankrijk kan op twee verschillende wijzen geschieden, te weten over het Fransche grondgebied en verder met de zoo Fransche als andere paketbooten die tusschen Frankrijk en het Koningrijk der Beide Sicilien in de vaart zijn; of wel over het Fransche grondgebied en verder door Sardinie, Toscane en den Kerkelijken Staat. 2o. dat de post van Weenen naar Konstantinopel over Triëst thans des Woensdags in plaats van des Dingsdags van elke week wordt geëxpedieerd.

Wij vernemen dat de generaal Verhorst, tot dusver inspecteur van het wapen der infanterie, maar die niet zeer in de gunst des Ministers van Oorlog schijnt te deelen, zal worden benoemd tot lid van het Militair Hoog geregtshof te Utrecht, en dat de generaal Duycker in de plaats van den generaal Verhorst tot Inspecteur van het wapen der infanterie benoemd zal worden.

Wij hebben de Javasche Couranten ontvangen, loopende tot 9 Nov. jl. Staatkundig nieuws van belang is er niet. De gouverneur-generaal, van eene langdurige ongesteldheid hersteld, is met zijne echtgenoote en gevolg naar Buitenzorg teruggekeerd.

De tentoonstelling te Batavia bleef nog altijd veel volk trekken. Tot en met 1 Nov. was het getal als volgt: heeren en dames, 4214; militairen, 2152; inlanders en chinezen, 10386; te zamen: 16752.

In de zitting van den gemeenteraad van heden is onder anderen ingekomen een voorstel van Burgemeester en Wethouders tot verlaging der brug tusschen de Veerkade en de Wagenstraat, waarvan de kosten zijn geraamd op ƒ 17,000. Dit voorstel is van eene teekening vergezeld.

De Raad heeft den voorzitter gemagtigd, ter gelegenheid van de op handen zijnde onthulling van het standbeeld van Willem II, wanneer daarbij eene commissie uit den Raad mogt worden uitgenoodigd, die commissie te benoemen.

De beraadslagingen zijn voortgezet over de ontwerp-verordening op het rijden met wagens, rij- of voertuigen en losse paarden of ezels. Na langdurige discussie is dat ontwerp met eenige wijzigingen aangenomen met 27 tegen 2 stemmen.

* De schaalcollecte, die gisteren ten behoeve van de armen-inrigting alhier heeft plaats gehad tot instandhouding [illegible] deel, zoowel de middelen die [illegible] te verschaffen, heeft de aanzienlijke som opgebragt van ƒ 2,777.75.

* *L'Echo* meldt, dat Z. M. de Koning van Denemarken aan den verdienstelijken violist en toonkunstenaar Bazzoni, die zich op dit oogenblik te 's Hage bevindt, een kostbaren, in edelgesteenten omzetten ring heeft doen toekomen, vergezeld van eenen zeer vleijenden brief. De heer Bazzoni had aan Z. M. den koning van Denemarken eene zijner schoonste compositien: »Souvenirs de Naples» opgedragen.

* Sedert eenige dagen is het ijsvermaak in of in de omtrek der residentie zeer druk. Talrijk is het getal dergenen, die zich, gedurende de laatste dagen bijv. op de vijvers in het 's Gravenhaagsche Bosch, met schaatsenrijden hebben verlustigd. Maar groot was ook het getal van hen, die het Bosch doorwandelden, om van die winter-vreugde getuigen te zijn. Onder dezen merkte men op H. M. de koningin en H. K. H. prinses Frederik, met hare dochter prinses Marie.

* H. K. H. prinses Frederik, op wier uitnoodiging en in wier paleis Mevr. Schumann zich eenige dagen geleden had doen hooren, heeft aan de groote kunstenares een kostbaar geschenk doen toekomen.

* Men verneemt, dat de heer [illegible] morgen avond in het lokaal op den Fluweelen Burgwal, eene tweede soirée magnetique zal geven. Hij zal zich, even als vorige malen, beijveren, het kunstminnend publiek aangename en belangrijke oogenblikken te verschaffen. Vooral wordt de aandacht gevestigd op de belangrijke verschijnselen eener in Cataleptischen toestand gebragte somnambule.

* H. M. de Koningin, benevens HH. KK. HH. prins en prinses Frederik en de jeugdige prinses Maria, hebben op den eersten kersdag des morgens de godsdienstoefening in de kloosterkerk, onder het gehoor van den Weleerw. heer Ds. Moll, bijgewoond.

* HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik der Nederlanden zijn gister uit Luxemburg in de residentie aangekomen.

* Men verneemt, dat betrekkelijk het vertrek van Mgr. Belgrado, internuntius van het Hof van Rome bij het Nederl. Hof en van zijne vervanging nog niets met zekerheid bekend is.

* Dezer dagen heeft men vernomen, dat Engeltje van der Vlies, bijgenaamd het wonder van Pijnacker, is gestorven, en daarbij werd herinnerd, sedert hoe lang de overledene spijs noch drank gebruikt had; het bedroeg 20 à 30 jaren, op een 10tal jaren komt het nu er niet op aan, daar het wonder even groot zou zijn, als het 20 of meer jaren had voortgeduurd. Jammer, dat de dood de illusie zoo wreed moest komen verstoren. De provinciale geneeskundige commissie van Zuid-Holland, residerende te 's Gravenhage, heeft het van haren pligt geacht, vóór dat Engeltje van der Vlies ter aarde werd besteld en dus de zaak altijd moeijelijker zou zijn uit te maken geweest, eene deputatie uit haar midden naar Pijnacker af te vaardigen om de zaak bepaaldelijk te onderzoeken. En de uitslag van het onderzoek is geen ander geweest, dan dat hetwelk velen bij het leven der overledene hadden vermoed, te weten dat hier eene loutere begoocheling heeft bestaan, dat Engeltje van der Vlies wel degelijk *gegeten* en *gedronken* heeft tot in de laatste dagen vóór haar overlijden, en dat het welligt juist daarom geweest is, dat zij zich hield of zij niet at en niet dronk. Wel behoorde zij niet tot de zwaarlijvigsten, daar haar stoffelijk overschot, volgens bevinding der genees- en heelkundigen, die alles *in loco* hebben onderzocht, maar 26 pond woog, en is het mogelijk dat zij geene copieuse diners hield; doch de hoofdzaak, welke steeds verdacht was voorgekomen, de onthouding van alle voedsel en drank jaren lang, dat wonder, het is gebleken, dat de zaak verdicht, het wonder geen wonder was.

* De Hooge Raad heeft den 23 dezer een zeer gewigtig arrest gewezen, betreffende de regten van den staat op de zoogenaamde afkoopkassen der ambachten, gelegen in den drooggemaakten Zuidplas van Schieland. De staat had die kassen gereclameerd, op grond van verschillende wetsbepalingen. De Hooge Raad heeft echter, met vernietiging van het arrest van het Prov. Geregtshof in Zuid-Holland, op de pleidooijen van Mr. W. Wintgens en H. J. van der Heim, voor het ambachtsbestuur van Waddinxveen, en van Mr. J. C. Faber van Riemsdijk voor den staat, aan laatstgemelden zijne vordering ontzegd.

Na overleg tusschen de Departementen van Binnenlandsche Zaken en Financiën is besloten, dat de kosten der aanmaning tot betaling van politie-boeten, genoemd bij art. 165 der gemeente-wet, voor het geval, dat die kosten niet op den veroordeelden mogten kunnen worden verhaald, zullen komen ten laste van den Staat.

* De staatsraad, commissaris des Konings in de provincie Zuidholland heeft bij circulaire dd. 21 dezer de burgemeesters en wethouders der gemeenten in deze provincie aangeschreven, om bij de Raden hunner gemeenten de opheffing der kermissen of jaarmarkten tot een punt van bepaalde overweging te maken en deswege een besluit te provoceren. Vleijende Z. Exc. zich, dat het bij vele gemeenteraden voldoende zal zijn, dat hunne aandacht op dit onderwerp worde gevestigd, om het voortdurend houden der kermissen of jaarmarkten als vóór de gemeenten noch nuttig, noch noodzakelijk te doen oordeelen en het schadelijke en nadeelige daarvan te doen erkennen.

Den 23sten overleed Jhr. mr. P. H. van de Wall van Puttershoek, president van de arr. regtbank te Dordrecht, lid van de Prov. Staten van Zuid-Holland en van den gemeenteraad van Dordrecht, enz. in den ouderdom van 60 jaren.

Den 23 dezer overleed te Amsterdam, de heer N. J. Robbé, directeur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen in het arrondissement Amsterdam, ridder der orde van den Nederl. Leeuw, in den ouderdom van 62 jaren.

Op den 22 dezer promoveerde aan de Utrechtsche Hoogeschool tot doctor in de verloskunde, de heer med. doct. A. F. de Lespinasse, van Hasselt.

Ten gevolge van famili-aangelegenheden is er eenige verandering gekomen in het reisplan van den luit. gen. Jhr. Ridder de Stuers. Heden zal Z. Exc. met zijne familie het vaderland verlaten, om over Southampton naar Alexandrie te vertrekken en niet *via* Triest, zoo als het voornemen bestond.

De *Stoompost* zegt, dat M. Hillesum, horologiekastmaker te Purmerende, eene nieuwe ploegmachine heeft uitgevonden, die men van meer dan een mes kan voorzien en zoo diep laten ploegen als men verkiest, zonder behulp van paarden en veel spoediger, gemakkelijker en doelmatiger is ingerigt dan de thans bestaande ploegmachiene.

Men verneemt, dat dijkgraaf en hoogheemraden van Schieland besloten hebben tot daarstelling van eenen hulpboezem ter verruiming van den bestaanden hoogen boezem der rivier de Rotte, en daartoe door tusschenkomst van het commissiehuis in effecten de wed. B. Polak en Cᵉ., te Rotterdam, eene geldleening hebben gesloten groot ƒ 70,000, à 4½ rente, aflosbaar uiterlijk in 70 jaren.

Men verneemt, dat eene Hollandsch-Belgische Maatschappij aan de beide Gouvernementen concessie heeft gevraagd, zonder waarborg van interest, voor den aanleg van eenen regtstreekschen spoorweg van Luik en Maastricht, langs den regtenoever der Maas en die steeds langs de rivier zou loopen, waardoor hij in aanraking zou komen met de bevolkte plaatsen en groote industriële etablissementen, welke van den eenen kant met den spoorweg van Namen naar Luik en door dezen met het spoorwegnet van den Staat en van den anderen kant met den spoorweg van Maastricht naar Aken en met het Duitsche spoorwegnet in verband zou worden gebragt. Naar men zegt, zou het Nederlandsch Gouvernement zeer gunstig over dit plan denken.

HOOGEVEEN 25 Dec. 1853. Gisteren avond hielden eenige voorname ingezetenen, daartoe door den heer burgemeester uitgenoodigd, eene bijeenkomst ter beraming van middelen om de bedelarij te weren en tevens om te voorzien in de ook hier hoog gestegen nood der arbeidende klasse. Nadat door de aanwezigen de aanzienlijke som van ƒ 325 was bijeengebragt, werd er verder besloten tot het houden van een omgang bij de gegoede ingezetenen, terwijl er eindelijk eene commissie van zeven heeren werd benoemd, om een reglement van patronaat te ontwerpen, en verder, om middelen te beramen ter werkverschaffing aan hun, die zulks mogten verlangen.

De heer W. A. de Bruijn, horologiemaker te Leijden heeft eene machine vervaardigd tot redding van personen, die door het ijs geraken. De daarmede door de politie genomene proeven doen onderstellen, dat dit werktuig aan het doel zal beantwoorden. Er zijn dan ook reeds eenige naar het door den heer de Bruijn vervaardigd model gemaakt, welke tot het nemen van verdere proeven aan het commissariaat van politie te Leijden ter beschikking zullen worden gesteld. (*L. C.*)

Volgens eene mededeeling van Zr. Ms. minister-resident te Kopenhagen zijn uit de haven van Tonningen, gedurende het afgeloopen gedeelte van het jaar 1853, uitgevoerd naar de Engelsche haven Lowestoft, 10,934 ossen en 8,993 schapen, en naar Londen 9,481 ossen en 6,492 schapen.

Blijkens berigt van Zr. Ms. consul te Buenos-Ayres van 1 November jl., was door de kamer van volksvertegenwoordigers aldaar de uitvoer vrij verklaard van gemunt en ongemunt goud en zilver. Aan den handel was verder vergunning verleend, gebruik te maken van particuliere entrepots, zoolang de staat niet over genoegzame ruime magazijnen kan beschikken. De voorloopige regering te Montivideo had de navolgende wijzigingen gebragt in het tarief, dat in Augustus jl. was aangenomen: de invoerregten van 6 en 15 percent worden verminderd op 5 en 10 percent; die van 35 op 30 percent; uitgezonderd zijn meel, cigaren, speelkaarten, waarvoor voortdurend de 35 percent verschuldigd zijn. Bovendien heeft men afgeschaft het besluit der maand Julij jl., waarbij al de invoerregten met ⅕ worden vermeerderd.

Men schrijft uit Maastricht:

Den 6 Januarij e. k. moet voor het Provinciaal Geregtshof in Limburg verschijnen de persoon van J. Lebouw, gepasporteerd militair, geboren te Sumatra, laatst woonachtig in de gemeente Oud-Vroenhoven, nabij deze stad, beschuldigd van op den 27 Julij dezes jaars gepleegden manslag van zekere Ursala Keulen, huisvrouw van Lambertus Nijs, met voorbedachten rade of verraderlijken aanval begaan, en zulks door op korten afstand een, met looden kogeltje, stukjes lood en prop-papier, geladen pistool op haar te lossen en haar daardoor dusdanig te hebben verwond dat zij ten gevolge daarvan in den morgen van den 28 Julij 1853 is overleden. De beschuldigde heeft omstandig zijne schuld aan dit feit beleden; daarbij opgevende dat hij, door zijnen vader verstoten zijnde, en omdat hij het leven moe was, het voornemen had opgevat, om zoodra zich daartoe de gelegenheid zoude opdoen, den eersten die hem iets in den weg zoude leggen, van kant te zullen maken, opdat aan hem de doodstraf zou worden ten uitvoer gelegd. De verslagene, die in zwangeren toestand verkeerde, is, terwijl zij gebukt was om iets uit eene kist te nemen, van achteren door den moordenaar getroffen. De beschuldigde was bij de echtelieden Nijs uitbesteed en had kort te voren eenige woordenwisseling gehad met de vrouw, die hem, volgens zijn zeggen, verweten had dat een stuk van ƒ 2.50 niet op eene eerlijke wijze in zijn bezit was geraakt. Men zegt, dat hij van nu af te kennen geeft geene gratie te zullen vragen.

Advertentiën.

Laatste Berigten.

Z. M. heeft goedgevonden, tot leden van de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in N.-Holland, gevestigd te Haarlem, te benoemen Dr. R. G. Colonius Feith te Enkhuizen, en Dr. D. Lubach te Haarlem; en zulks in de plaats van H. van der Voort, op zijn verzoek eervol ontslagen en van Dr. J. A. van Bemmelen, overleden.

Z. M. heeft goedgevonden, in het derde schooldistrict van Drenthe bij continuatie tot schoolopziener te benoemen, den heer mr. P. van der Veen.

[illegible] goedgevonden: 1°. den heer D. Borski, wiens [illegible] van wege den handel bij 's Rijks entrepôt-dok te Ams[illegible] December aanstaande eindigt, doch die verzocht heeft voor eene weder-benoeming buiten aanmerking te blijven, bij het eindigen van dien diensttijd te verleenen eervol ontslag, onder dankzegging voor de diensten, gedurende eene reeks van jaren in die betrekking door hem bewezen; 2o. ter vervanging van den heer D. Borski, tot mede-directeur van wege den handel bij 's Rijks entrepôt-dok te Amsterdam, te benoemen den heer I. J. Granpré Molière.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 27 December 1853.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	61 7/8 2 1/16 1/16			
Dito Certificat. .	3	74 1/8	*Hope* 1798/1816	5	106 1/4
Dito Dito . .	4	92 3/8 1/2 7/16	Dito 1828/1829	5	105 1/4
O. I. Leening. .	4		Cert. 1831/1838	5	96 1/4
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	94[illegible]
Hand.-Maats. .	4½		Dito *Hope* [illegible]	[illegible]	89 1/4
Belgie.			Dito *Stieglitz* [illegible]	4	
Certificaten. . .	2½		Dito [illegible] Ser.	4	
Dº *Rothschild* .	2½		Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito. .	6	69 3/4
Obligatiën . . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe. . .	1	21 1/2	Obligatiën . . .	4	82 1/4
Dito Buitenl. .	3	45 3/4			
Dº Binnenl. s/m.	3	41 1/4 5/16	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		5 1/8	Metalliek . . .	5	76 7/16 11/16
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	91 7/8 2
Portugal.			Dito letter B. .	5	91 7/8 2
Londen nieuwe.	5	37 5/8	Dito 1847 . . .	2½	39[illegible]
Dito uitgest. .	4		Dito 1851/1852	2½	39 1/2

Mexic., te Londen 3 pct. 22¼, 1/16; Dito Onb. 22 3/16, [illegible] Gren., te Lond. p. s. 100 2½ pct 20¾; Dito Uitgesteld 7⅞, 8; Peru 4½ pct. 66, ¼, 66.

Ten gevolge van eenige kooporders voor geldbelegging, welke in Holl., Russische, Oosteur. en binnenl. 3 pct. sp. geëffectueerd werden, verkeerde de markt over het algemeen in eene gunstige stemming en voornamelijk in genoemde soorten.

FRANKFORT, Vrijdag, 23 Dec. 5 pct. Metal. 79[illegible] Bankact. 1400; Ween. Loten 116½: Spanje 1 pct. 21 1/16; dito 3 pct. 41½; Hessische Loten 36½; Badensche dito 39¾; Wissel op Weenen 102½.

PARIJS, Maandag 26 December. Fr. 4½ pct. op t. 100.50 dito 3 pct. op t. 73.75; Sp. binn. 3 pct. 42; dito 1 pct. 21½; Rusl. 4½ pct. 94½.

MADRID, Donderdag 22 December. Spanje binn. 3 pct. [illegible] dito nieuwe 1 pct. 21⅞.